

शुष्कमूलकतेलम् । इति शोधाधिकारः । इति भावप्रकाशः ॥

शोधकः, पुं, (शोध एव । स्वार्थे कन् ।) शोधः । इति शब्दरत्नावली ॥

शोधनी, स्त्री, (शोधं हन्तीति । हन् + “अमनुष्य-कर्तुके च ।” १।२।५३ । इति टक् ।) पुनर्नवा । इत्यमरः । शालपर्णी । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोधनाशके, त्रि ॥

शोधजित्, पुं, (शोधं जयतीति । जि + क्तिप् ।) भक्तातकः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

शोधजिह्वा, पुं, (शोधे जिह्वाः कुटिल इव । तन्नाशकत्वात् ।) पुनर्नवा । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

शोधहृत्, पुं, (शोधं हरति नाशयतीति । हृ + क्तिप् ।) भक्तातकः । इति रत्नमाला ॥ शोफ-हारके, त्रि ॥

शोधनं, क्ली, (शोधयतीति । शोध + शिच् + ल्युः) कङ्कम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (शोध + भावे ल्युट् ।) शौचम् । इति शुभधात्वर्थदर्शनात् ॥

(प्रायश्चित्तम् । यथा, मनुः । ११ । १६१ । “अभोज्यमन्नं नाश्नन्नात्मनः शुद्धिर्निश्चिता । अन्नानभुक्तान्तात्थं शोधं वाप्याशु शोधनैः ॥”)

विष्ठा । इति शब्दचन्द्रिका ॥ कासीसम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ विहिताविहितमासादिविचारणम् । यथा,—

“सूर्यग्रहणकालेन समानो नास्ति कश्चन । तत्र यद्यत् कृतं सर्वमनन्तफलदं भवेत् । न मासतिथिवारादिशोधनं सूर्यपर्वणि ॥”

इति मलमासतत्त्वम् ॥ * ॥ धातुनिर्दोषीकरणम् । यथा,—

“पक्षलोक्तपद्माणि हेनो वज्रो प्रतापयेत् । निषिञ्चेत्तप्तमानि तैलचक्रे च काञ्चिके ॥ गोमूत्रे च कुलत्यानां कषाये तु त्रिधा त्रिधा एवं हेनः परेषाञ्च धातूनां शोधनं भवेत् ॥” ॥

त्रणादिपरिष्कारणम् । यथा,—

“त्रणस्य त्वविशुद्धस्य कायः शुद्धिकारः परः । पटोलनिम्बपत्रस्य सर्व्वतैव प्रयुज्यते ॥ वातिके दशमूलानां चौरिणां पैत्तिके त्रणे । आरम्बधादेः कफजे कषायः शोधनं हितम् ॥”

अपि च । “अष्टमेनांशशेषे चतुर्थेनार्द्धकेन वा । अथवा कायनेनैव सिद्धमुष्णोदकं वदेत् । श्लेष्मावातमेदोत्रं वस्तिशोधनदौपनम् ॥”

इति च भावप्रकाशः ॥ * ॥ लिखितपत्रादेः प्रमासौकरणम् । यथा । लेख्य-शोधनमाह कात्यायनः ।

“स्वहस्तलेख्यसन्देहे जीवतो वा मृतस्य च । तत् स्वहस्तकृतैरन्यैः पत्रैस्तलेख्यनिर्णयः ॥” ॥ विह्वलिखितस्य शुद्धीकरणम् । यथा । तच्छो-धनमाह बृहस्पतिः ।

“न्यूनाधिकं पूर्वपक्षं तावदादौ विशोधयेत् । न दद्यादुत्तरं यावत् प्रत्यर्थी सन्धिसन्धिषौ ॥”

कात्यायनः । “शोधयेत् पूर्वपक्षन्तु यावन्नोत्तरदर्शनम् । उत्तरेषावरुहस्य निवृत्तं शोधनं भवेत् ॥” इति व्यवहारतत्त्वम् ॥ * ॥

अङ्गस्य हरणम् । यथा,—

“भाज्याहारः शुध्यति यद्गुणः स्या-दन्धात् फलं तत् खलु भागहारः । समेन केनाप्यपवर्त्तार-भाज्यौ भजेद्वा सति सन्धवे तु ॥

इति लीलावती ॥ अन्यत् शुद्धिशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

शोधनः, पुं, (शोधयतीति । शोध + शिच् + ल्युः) निम्बूकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोधनः, त्रि, (शोधयतीति । शोध + शिच् + ल्युः) शुद्धिकारकः । यथा,—

“महासान्तपनः शुद्धैः तप्तकच्छसु पावनः । जलोपवासकच्छसु ब्रह्मकूर्चसु शोधनः ॥” इति प्रायश्चित्ततत्त्वप्रवृत्तविश्वामित्रवचनम् ॥

यथा च । “तैलसैन्धवयष्ट्याङ्गनिम्बपत्रनिशायुगे । त्रिष्टद्वचनयुतेः पिष्टैः प्रलेपो ब्रणशोधनः ॥

इति भावप्रकाशः ॥ शोधनी, स्त्री, (शोधतेऽनयेति । शोध शौचे + शिच् + करणे ल्युट् । ङीप् ।) संमार्जनौ । इत्यमरः ॥ ताम्रवल्ली । नीली । इति राज-निर्घण्टः ॥

शोधनीबीजं, क्ली, (शोधन्या बीजमिव बीजं यस्य) जयपालः । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोधनीयः, त्रि, शोधितव्यः । शोधः । शुभधातो-रनीयप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥ (यथा, कथासरित्-सागरे । ५३ । १४१ ।

“भुक्तं मया तदन्नं यत्शोधनीयं मयापि तत् ॥ शोधितं त्रि, (शोधते स्मेति । शोध + शिच् + क्तः । मत्तिकाद्यपनयनेन कृतशोधनव्यञ्जनादि । तत्प-थ्यायः । संसृष्टम् २ । इत्यमरभरती ॥ अपि च ।

“व्यञ्जने केशकीटादिशुद्धे संसृष्टशोधिते ॥” इति शब्दरत्नावली ॥

अपनौतमलम् । तत्पथ्यायः । निनिक्तम् २ सृष्टम् ३ निःशोधम् ४ अनवस्कारम् ५ । इत्यमरभरती ॥

शोफः, पुं, (शु गती । बाहुलकात् फः ।) शोथः । इत्यमरः ॥ (यथा, सुश्रुते । १ । १४ ।

“तद्दुष्टं शोथितमनिर्ज्रियमाणः कण्डूशोफ-रागदाहपाकवेदना जनयेत् ॥”) शालपर्णी । रत्नपुनर्नवा । इति राज-निर्घण्टः ॥

शोफनाशनः, पुं, (शोफं नाशयतीति । नश + शिच् + ल्युः ।) नीलवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोधनाशके, त्रि ॥ शोधहृत्, पुं, (शोफं हरतीति । हृ + क्तिप् ।) भक्ता-तकः । इति भावप्रकाशः ॥ शोफहारके, त्रि ॥

शोभनं, क्ली, (शोभते इति । शुभ + ल्युः ।) पद्मम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (शुभ + भावे ल्युट् । शुभम् । यथा, भागवते । ५ । १६ । २१ ।

“अहो वतैषां किमकारि शोभनं प्रसन्नं पणां खिदुत स्वयं हरिः ॥”) शोभनः, पुं, (शुभ + ल्युः ।) ग्रहः । इति धरणिः ॥

विष्कम्भादिसप्तविंशतियोगान्तर्गतपञ्चमयोगः । इति मेदिनी ॥ तत्र जातफलम् ।

“स्वाच्छोभनः शोभनयोगजन्मा दृष्टो विपक्षप्रतिलब्धवित्तः । सदुत्तरस्यावपुः सुधीरः संमानयुक्तो मनुजः प्रवीरः ॥”

इति कोष्ठोपदीपः ॥ शोभनः, त्रि, (शोभते इति । शुभ + ल्युः ।) सुन्दरः । इति मेदिनी ॥ अस्य पथ्यायो मनोज्ञ-शब्दे द्रष्टव्यः ॥

शोभनकः, पुं, (शोभते इति । शुभ + ल्युः । ततः कन् ।) शोभाञ्जनवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

शोभनशब्दकारके, त्रि ॥ शोभना, स्त्री, (शोभन + टाप् ।) हरिद्रा । गोरो-चना । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोभा, स्त्री, शोभन्तेऽनया । (शुभ + करणे घञ् । टाप् ।) दीप्तिः । तत्पथ्यायः । कान्तिः २ युतिः ३ हविः ४ । इत्यमरः ॥ युती ५ हवी ६ इति तट्टीका ॥ अभिख्या ७ । इति जटाधरः ॥

शुभा ८ भाः ९ श्रीः १० भासा ११ भा १२ इति शब्दरत्नावली ॥ सुषमा १३ छाया १४ विभा १५ इक्ष्मिण्या १६ भानम् १७ भातिः १८ कमा १९ रमा २० । इति राजनिर्घण्टः ॥

तस्या लक्षणम् । “सा शोभा रूपभोगाद्यैर्यत् स्यादङ्गविभूषणम् । शोभैवकान्तिराख्याता मन्मथाप्यायनोक्ता ॥”

इत्युज्ज्वलनीलमणिः ॥ * ॥ गोपीविशेषः । यथा,—

“दृष्टस्व शोभया गोप्या युक्तश्चन्दनकानने । सद्यो मच्छब्दमात्रेण तिरोधानं कृतं त्वया ॥

शोभा देहं परित्यज्य जगाम चन्द्रमण्डलम् । ततस्तस्याः शरीरञ्च क्षिण्वं तेजो बभूव ह ॥

संविभज्य त्वया दत्तं हृदयेन विदूयतां । रत्नाय किञ्चित् स्वर्णाय किञ्चित्शिवराय च ॥

किञ्चित् स्त्रीणां सुखान् भयः किञ्चिदजाय किञ्चन ।

किञ्चित् किशलयैभ्यश्च पुण्यैभ्यश्चापि किञ्चन ॥ किञ्चित्चन्दनपङ्केभ्यस्तोयैभ्यश्चापि किञ्चन ।

किञ्चित् फलेभ्यः शस्त्रेभ्यः सुपङ्केभ्यश्च किञ्चन । किञ्चित्मृतनवस्त्रेभ्यो दुग्धेभ्यश्चापि किञ्चन ॥” इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डे ८ अध्यायः ॥ * ॥

हरिद्रा । गोरोचना । इति राजनिर्घण्टः ॥ शोभाञ्जनः, पुं, (शोभं चरित्रं अञ्जनं यस्मात् ।) हृच्चविशेषः । शजिना इति भाषा । तत्पथ्यायः । शिशुः २ तीक्ष्णगन्धकः ३ अचीवः ४ मोचकः ५ ।

इत्यमरः ॥ तीक्ष्णगन्धः ६ सुतीक्ष्णः ७ घन-